

I N D I A = B R E V

På gruppebildet sees tilvenstre Hans Svendberg og tilhøire str. Engström utenfor evangl. Nandijas hjem i Naraini.

Fra M. og H. Svendberg.

Kjære broder i Jesus Kristus: J. Karlsen og øvrige misjonsvenner!

Hilsen med 2. kor. 9, 12—13.

Vi, min hustru og jeg, har nu bodd her ute i Karvi 1 måned idag. Gud har gitt oss herlige anledninger til å tale til folket, da et flertall har besøkt oss i vårt hjem. Flere av studentene i skolen her (alle voksne menn) har også ofte kommet her og vi har sunget, spilt og talt til dem. Nesten daglig passerer pilegrimmer her på veien like ved vårt hus og vi går da kun ut på veien, vidner for dem og deler ut evangelier og traktater. Igår var det et stort pilegrimstog som besøkte elven her, vel 1/2 norsk mil herfra. Vi pakket da en god del av evangelier og traktater sammen, litt niste også, og drog dermed. Omkring 2000 var samlet på en liten plass ved elven alle i en klynge på henved 200 kvadratmeter, det sted nemlig hvor de trodde vannet var «mest hellig». Min hustru stod ved et trangt pass hvor alle måtte passere. Vi kom nemlig litt fortidlig som godt var. Hun solgte eller delte ut mange flere evangelier enn mig, da jeg var ivrig i samtale rundt hele plassen. Jeg bad dem som badet å stupe ned i elven istedet for stadig å hoppe; men de turde ikke. Vi må ofte lede samtalen i 15 minutter, ja opptil halve timen, talende kun om almindelige ting, om forholdene i vårt land o. s. v. for derefter — når de er blitt fortrolige med oss — å slå inn på de ting som hører Guds rike til.

Braminene (den høieste hindukaste) er ofte svært stolte og hovmodige, da de av de lavere kaster blir tilbedt som guder. Nede ved elven satt en gruppe bramminer, helt adskilt fra de øvrige, på en forhøining av en klippe. Jeg gikk over til dem, hilste og forsøkte å åpne en samtale.

Nei! de ønsket ingen samtale — de var tilfreds med deres fedres tro, og den beste «talemaskine» blandt dem sa blandt meget annet, at om de skulde forandre sin religion som deres fedre i årtusener hadde levet og død på, så var det det samme som en sønn vilde vende sin far ryggen og elske og hyld en fremmed som sin far.

Vi talte lenge sammen. Jeg spurte hvilken landsdel han kom fra, hvor mange innbyggere det bodde der, om de hadde skole i landsbyen o. s. v. Jeg vil komme og besøke din landsby, sa jeg, men det blir ikke uten at du lover å lytte oppmerksomt på det budskap jeg vil bringe. — Jo, jeg var da velkommen. Jeg forlot dem og over 3 timer i solheten, uten å sitte ned et øieblikk, gikk jeg omkring på elvebredden og talte til folket som vrimlet rundt omkring. Handelsmenn lesset matvarer, klær og jernvarer på esler og bringer dem til elvebredden ved slike anledninger. Fruktselgere finnes i sneveis alle steds. Folk tar sjelden med sig tøy for skifte når de bader. De bader med klærne på, kommer så op og tar de våte klærne av, hefter en tøistump rundt livet og sitter slik inntil klærne er tørre. Deres klær har alle regnbuens farver og det tar sig vakkert ut når elvebredden og treerne således dekores. Vi stanset ved elven omkring 6 timer uten å ha spist siden vi forlot huset. Vi hadde litt brød med; men det blev ingen tid for måltid som rimelig var. Vi satte oss ned halvveis hjem og hadde vårt tørre måltid, var svært tørste også, men efter å spist noen ville bær fra noen trær i nærheten, holdt vi ut til vi nådde hjem.

Vår nye evangelist og bibelkvinne er kommet nu. Og da han (evangelisten) ikke kan sykle ennu, så måtte jeg plasere han:

foran på stangen, hvilken var svært vanskelig, da veien er full av løs sand og dype hjulspor fra oksevognene; allikevel husket vi å log iveri bølge på en sykkel. Vi jaserste en større landsby; men da vi opdaget at folket holdt på med dans og spektakel, og vi dessuten fikk se en landsby lenger fremme, drog vi dit. Som vi steg av sykkel kom den samme mann ut av huset vi var stanset foran, han som jeg hadde talt med ved elven, og som sa det var synd om de forlot sin gamle religion. Jeg hilste på ham og spurte om han ønsket å lytte til. — Jo det vilde han.

Mannens samtale ved elven (om at det var synd av dem å forlate sin gamle religion, ganske som om hans sønn forlot ham og hyldet en fremmed som sin far) dette hadde jeg helt glemt. Først på hjemveien minnet Herren mig om det og jeg så hvor forunderlig Guds And hadde ledet mig.

Vi sang en sang om å skifte kun klær for å bli kristen var nyttig, men et nytt hjerte var første betingelse for frelse og evig himmel. Gud gav mig en sjelden frimodighet i ånd og i språk. Jeg begynte med spørsmål om de visste hvad himlen var. Hvad og hvem Gud var. Hvem og hvordan djevelen kom til å eksistere. Alt dette tok tid å forklare. Fortalte dem hvilken velsignt fortrolighet det var mellom Gud og mennesket før de falt i synd. Men hvordan de snudde sin skaper og Far ryggen og laget sig avguder. Noen tilbad noen, andre hesten og etter andre gikk ned til statuer av sten og tre.

Hvordan vi i Norge også for år tilbake tilbød avguder som dere gjør i disse dager, men at Gud i sin store nåde sendte sitt livsens budskap som åpnet våre øyne for sannheten. Gud er vår skaper, hans hjerte flyter over av kjærlighet til oss; men, å hvor hans hjerte bløder for dere i hindustan. Dere alle har forlatt eders Far og Gud og er fengslet til demoner, ja tre og sten. Om I dog vilde vende eders hjerter og liv til Gud og de himmelske ting!

Denne jord blev en dag skapt av Gud, men på grunn av vårt fall er den blitt forbannet. En dag vil den forsvinne og hvad vil så holde oss oppe? Er våre hjerter tyngtet av synd vil vår kurs stå nedad til plassen som Herrens kun beredte for djevelen og hans engle. Er vårt hjerte blitt lettet fra syndedyrden vil vår ferd bli høiere op. Lov og evig pris til Gud.

O, kjære folk kom hjem til eders av kjærlighet lengtende skaper. En vei, en stige er senket ovenfra, dens navn er Jesus Kristus. Han levet for oss fra evige tider av. Født som menneske for oss. Led, døde og opstod, og idag beder han for oss alle.

Jeg fortalte dem hvordan det

Forts. 4. side.

Bibelen.

Bibelen er en så merkelig bok at den nødvendigvis må ha et guddommelig ophav. Kun en dære kan betrakte himlene og si, at det er ingen Gud til, og kun en dære kan ransake skriftene og si at de bare er menneskeverk. Dr. Arthur T. Pierson hevdet dette ved å sammenligne bibelen med en bygning. Han tegnet et riss av denne bygning, som fremviste de 5 Mosebøker som grunnvollens store sten. Og fra dem hever sig de 12 mindre historiske bøker fra Josvas til Esthers bok. Det neste stokkverk dannes av de 5 profetiske bøker fra Jobs bok til Salomos Høisang. Et nytt stokkverk er de 4 store profeter og derefter fremdeles de 12 små profeter.

På toppen av disse siste kommer det nye testaments 5 historiske bøker: de 4 evangelier og Apostlenes gjerninger. Og derefter 21 brever mens Apenbaringsboken kroner det hele som en praktfull kuppel.

Når vi nu betenker, at opførelsen av denne bygning har strakt sig gjennom ca. 1500 år og ved 40 forfattere av de 66 skrifter, og at det tross dette vekslende forfatterskap løper det samme emne gjennom det hele, nemlig forløsningen, er det da ikke klart, at det har stått en guddommelig arkitekt bak dette bygningsverk.

Kirkelt.

De som dør i Herren.

En troende mann blev av sin læge efter en undersøkelse spurt: «Nå, er De så forberedt på det verste?»

«Nei, doktor,» svarte den syke smilende, «jeg er forberedt på det beste!»

«Den rettfærdige har trøst i sin død.»

En fattig kvinne som var kvopting og hadde lidt store smerter, utbrøt i dødens stund: «Se! Å, se Jesus Kristus, min Frelser, min kongel! Der sitter han ved foten av min seng,» og idet hun rakte hånden frem imot ham, utbrøt hun: «Herre, min Herd! Her har du mig!» Med disse ord sov hun inn.

Da Jasper Breton, et trofast Jesu vidne, lå på sitt siste, kom en av hans venner til ham og spurte: «Føler du at din tro er sterk?» «Nei,» svarte den døende, «men min Jesus er sterk og mektig. I han har jeg både rettfærdighet og styrke!»

Den ansatte engelske historiker og lovkyndige John Seldon uttalte på sitt dødsleie følgende til erkebiskop Usher: «Jeg har lest største-delen av alle lærde verker, og mitt arbeidsværelse er fylt med bøker om de mest forskjellige emner, men jeg kan allikevel ikke minnes et eneste sted i mine bøker som nu

kan gi mig fred: det finnes bare i Guds bok, Bibelen, f. eks. i dette ord: «Rettfærdiggjort ved troen har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.»

Laurentius Justinianus, som ofte i sitt liv hadde skjelve for Guds dom, blev på sitt dødsleie fylt med stor glede. «Bort med eders tårer,» sa han til sine kjære da han så dem græte, «nu er det ikke tid til å græte, men til å glede sig! Frykt ikke, og vær ikke redd for døden, for vår Herre Jesus har lidt døden for oss og borttatt dens brodd.»

Indre og ytre misjon.

Når man forsøker å arbeide for misjonen blandt hedninger blir man ofte møtt med slike uttrykk som: Det er hedninger nok her hjemme, eller noe lignende. Dette er jo sant i en forstand, men ved litt ettertanke vil man snart bli klar over, at det er stor forskjell på å arbeide her hjemme og ute blandt uevilserte hedninger. I vårt land har jo alle hørt evangeliet og lever under ordnede samfunnsforhold. Misjonærene som reiser ut på misjonsmarken arbeider under helt andre forhold.

Langt fra kjente og kjære og omgitt av frar på alle sider trenger de vår hjelp og støtte. Både materielt og åndelig.

Derfor, venner, la oss slå ring om våre misjonærer ute på de torskjellige felter. La oss huske på dem i våre bønner og med økonomisk hjelp. Vi behøver derfor ikke å glemme våre egne, for jo mere Gud får utvidet våre hjerter for misjonssaken, jo mere vil også folkets nød her hjemme bli lagt på våre hjerter.

Snart kommer lønnsdagen og vi skal høste i sin tid, så sant vi ikke går trett.

G. Iversen.

Jesus den samme.

Det var greit for enken i Sarepta — Herrens profet var der, så melkaret og oljekruset blev ikke tomt.

Og Elias, Han fikk mat bragt til sig av engelen.

Og Peters svingorm, som lå syk, og videre høvedsmannens sønn og alle de andre syke og lidende på Jesu tid, for han gikk blant dem og hebredet all slags sykdom og skrupelighet blandt folket.

Ja, det var greit den gang. — Men nu? Den gang var Jesus blandt sitt folk i tornedrelsen. Men nu er han blandt sitt folk i ophielsen og har all makt i himmel og på jord.

Skulde han være makteløstere nu? Har han forandret sig?

Nei! Han er igår og idag og til alle tider den samme.

— Kroniske feilfinner er også gjerne kroniske gniere når det gjelder Guds rikets sak.

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år.

Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjonsråd.

Spørsmålet om misjonsråd har i den senere tid trengt sig frem blandt de frie venner i Norge. Det har vært behandlet på brødrekonferansen i Drammen og nu i påskehelgen på konferansen i Oslo.

På møtet i Drammen blev det, som det ses av det kortfattede referat annet sted i bladet, utnevnt 7 brødre til å arbeide med saken.

Det kan være delte meninger om et misjonsråds berettigelse, hvilket også fremgikk av samlingen i Oslo om dette emne.

Mån må imidlertid i et tilfelle som dette i første rekke ha sin oppmerksomhet henvendt på hvad tjener til den ytre misjons beste og hvordan arbeidet best kan fremmes og sikres.

Misjonærene, og særlig de som går ut i tro, uten organisasjonsmessig støtte, har mange vanskeligheter å kjempe med såvel åndelig som materielt. Og det er vel vanskelig om vi herhjemme tilfulle kan sette oss inn i deres stilling. Det tror vi ikke er noen gitt, som ikke har prøvet det.

Hvad som i første rekke skulle berettigede rådets opprettelse, kommer etter vår opfatning inn under det materielle. Og spørsmålet som da melder sig her, er vår stilling og ansvaret for de opprettede misjonsstasjoner.

Det er en selvsgt ting at utlendinger — også misjonærene — må underordne sig hvert enkelt lands lovgivning. I Kina f. eks. støtter man på en lov, som forbyr misjonærene eiendomsrett over misjonsstasjonene. Ifølge lovgivningen skal disse innregistreres under et selskaps eller en menighets navn i utlandet.

Man kan jo til en hvis grad sette sig inn i hvad det koster av arbeid og besvær å få reist og innredet en misjonsstasjon og det vilde da også være kjært og nødvendig for vedkommende misjonær å se stasjonen sikret for et helt og fullt evangelium i fremtiden. Ved misjonærens død eller ved andre tilfeller, vilde jo stasjonen stå åpen for hvem som helst, og man har ingen garanti for at forskjellige vranglærere kunde overtå den til fortsatt virke. Ja, hvem vet?

Uten å komme nærmere inn på et eventuelt råds videre virksomhet og hvad der kan legges inn under dette råds ramme, har vi bare villet trekke frem denne ene side av saken.

Saken vil, ifølge konferansens beslutning, bli sendt de frie forsamlinger til uttalelse, hvorefter den igjen skal forelegges en ny konferanse.

Spørsmålet er av så stor viktighet, at det bør neppe overveies hvad som taler for og mot. Av stor betydning er også rådets sammensetning.

Likens hadde det vært ønskelig å hatt en utredning og oplysninger fra misjonærene ute på de forskjellige felter, hvordan de stiller sig til et eventuelt råd. Det er jo disse saken i første rekke gjelder, og uttalelser fra dem vilde ha vært av avgjørende betydning.

Måtte Herren få lede det slik at det blev til det beste for utførelsen av hans befaling: Gjør alle folkeslag til disiple.

Tilbake til feltet.
Misjonær Signe Pedersen reiser 25 ds. tilbake til Kina igjen sammen med søster Inga Johnsen.

Vi ønsker dem begge Herrens rike nåde og velsignelse i arbeidet for sjeles frelse. Han er trofast som har kalt eder.

En forbedring.
Som våre lesere vil legge merke til har vi fra og med dette nr. gått over til en annen skrifttype. Bladet vil av den grunn bli mer lett-leselig, idet skriftbilledet er bredere enn det forrige. Forandringen vil sikkert bli mottatt med tilfredshet av våre venner, og da særlig av de eldre blandt lesekretsen, som jo helst vil ha avisen så «tydelig» som mulig.

Rette veien.

Den bekjente lady Huntington forsøkte engang å lede en bekjent til troen på Kristus. Han var også villig, men han tenkte at han først måtte forberede sig dertil med bønn og gode gjerninger. En morgen kom han og sa til henne: — A, lady Huntington, jeg har ikke sovet hele natten; jeg har følt en sådan voldsom uro; jeg har ikke kunnet lukke et øie, jeg er fortapt, fortapt!

— Det gleder mig, svarte hun.
— Hvad for noe, sa han, gleder det Dem at min sjel er fortapt?
Da svarte hun:
— Jeg har lenge visst at De var fortapt, og Gud har også visst det, men nu er det heldige inntruffet at De også selv vet det, og hvad der er ennu heldigere er at jeg har et budskap å bringe Dem, det nemlig at Kristus er kommet til verden for å søke å frelse de fortapte.

Eivighetsverdi.

Hver enkelt menneskesjel er mer verd enn all jordens gods og gull. Gud omfatter også hver enkelt sjel, det være sig den dypest sunkne, med samme uutgrunnelige faderkjærlighet. Han vil hjelpe alle mennesker, og det store med hans vilje er, at den også skjer.

KINA = BREVE

Fra Helga Lundeby.

Tilbøire på billedet str. Helga Lundeby.

Tai Yuan Hsien 133—29.
Kjære søskend i Herren!
Fred i Ham!

Først må jeg få si hjertelig takk for «Misjons-Røsten» som også har funnet sin vei hertil. Vi takker Gud for alt som i uegennytt blir gjort for hans navns utbredelse på jord. Herren skal selv lønne med sin rike velsignelse.

Det er mere rolig omkring her nu, og Herren har bevart oss. Fan er en borg for sitt folk. Priest være hans navn!

Vi har nylig vært en tur til en landsby oppe mellom fjellene og hatt en ukens møter der. Folket der bor for det meste i grotter som er utgravd i jorden så de har det ikke så bekvemt, men de er oppkøst der og ser ut til å være tilfreds. Men dessverre ser det også ut til at de er tilfreds i sin synd, fordi deres samvittighet sover eller er død i overtredelser og synd.

Men også for dem er Jesus død. Og vi var glad for den anledning vi fikk å frembære budskapet om ham. Fikk også se til Gud med en kvinne der, hun fortalte oss at hele hennes familie blev drept under bokseroprøret i 1900. Ja, fienden har nok mange gauger tenkt å sette en stopper for evangeliets forkynnelse i Kina og andre steder også.

Men Jesus har seiret.
«Fordi hans sjel har hatt møy, skal han se det, skal han mettes, derved, at de erkjenner ham, skal den rettferdige, min tjener, rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære.» Es. 53, 11.

Vil også herigjennem sende vennene min hjerteligste takk for gaven som jeg netop har mottatt. Herren velsigne eder alle.
Spøster Bjerva hilser så meget.

Ederes i Mesterens tjeneste lykkelige søster
Helga Lundeby.

Fra Ida Lorentzen.

Shih Chia Chuang 25/2 29.
Guds fred!
De som setter sin lid til Herren, er som Sions berg, der ikke røkkes, men står evindelig. Rundt omkring Jerusalem er der berge, og Herren omhugner sitt folk fra nu av og inntil evig tid.
Saln. 125, 1—2.

Med stor glede mottok jeg brev og blad. Det kom som svar på mitt hjertes sukk, ti nu har jeg etter vært ute litt over 4 år, og det er ikke så svært mange venner som husker en med brev og oppmuntring. Så bladet kom som et friskt pust.

Reiste en del i Norge før jeg første gang reiste ut i 1916. Står helt fritt, men Gud har sørget for mig til idag, så også de innfødte har kunnet holdes i arbeid. . Og han som har kallt mig er trofast,

han vil ikke slippe eller forlae mig, og vil heller ikke at vi skal mangle noe.

Her er en vid, åpen dør overalt, og så å si ingen motstand. Folket synes bedre å forså det levende ord nu enn før. Mange hører ordet kun en gang og anammer det i tro.

I et hjem ca. 3 mil herfra var en kvinne syk, og en 63-årig kvinne vi har her var på besøk der. Den syke kvinne tok imot ordet og blev opreist fra sykeleiet, hvorefter hun rensert hjemmet for avguder. Husets syvrige folk tok også imot Jesus. En ung kjekke mann gikk frimodig frem og vidnet om denne Frelser. Nu på noen måneder er yderligere 3 unge menn kommet med og vidner salvet av den Hellig And. Mange kvinner og ungdom er også kommet til tro. Har nu også fått ietand et lite møtelokale, hvor folket annenhver søndag samles og synger og tilbeder Gud. Her fåes bibler og sangbøker og deles ut evangelier til salg på markedet. Dette er en ny plass og alle er lykkelige i Gud.

På en annen plass, ca. 1 mil herfra, har vi en forsamling med over 30 kvinner og noen få menn. Der holdes møte hver tirsdag. — På en tredje ny plass har Gud hebbredet en mann, hvor alt menneskelig håp var ute. De troende på dette sted vidner med stor frimodighet om sin Gud, og ønsker å reise et hus for Herren hvor folket kan kalles sammen.

Sostr. Ida Lorentzen og Marie Paulsen.

Vi priser Gud for hans usigelige nåde, at han stadfester sitt ord i vår midte. Tror Herrens erinde har hast, så det gjelder å benytte tiden til å utså den gode säd. Vårt håp er å høste inn mange sjele for evigheten. Av hedningene kan vi jo intet vente i dette arbeid, så det er vårt håp at Gud må få virke troens lydighet i sitt folk, så vi hører Guds røst, og våre hender blir holdt oppe. Vi stoler på Herren som skapte himmelen og jorden.

Får slutte for denne gang med de kjærligste hilsener til alle bladets lesere. Sak. 9, 8.

Herrens ringe tjenerinne
Ida Lorentzen.

Solskinskristne.

Hvad verden behøver er solskinskristne. Den er mer hungrig etter kjærlighet enn etter brød. Gledens olje kan ikke kjøpes ute i mørket. Den beste hjelp vi kan gi, er å hjelpe menneskene til å bli ikledt den lovsangens sciensskrud, som Herren lovte sine.

Ord for dagen:

Den som skjuler sine overtredelser har ingen lykke; men den som bekjener og forlater dem, finner forbønsmelse.

Ord-pr. 28, 13

Min sjel lov Herren.

Vær lovet du, som evig bliver, når vi og vårt forengat er stovt! Din And det er, som all opliver, som dugger gresset, grønner løv, Du hører støvets bange bönn — høitlovet være du, Guds Sønn!

Vær lovet du, som skaper morgnen av nattens kolde takedis, som giver hjertet fred tross sorgen og sender lys fra Paradis, som reiser det, som gled og falt, vær Gud, vi takker dig for alt!

Vær lovet du, som døde døden og led på korsets tre for oss, som opstod sterk i morgengrøden og bød den ondes anslag tross, som frelste oss og bar vår skam, høitlovet være du, Guds Lam!

Vær lovet du, som ennu gjester i Andens kraft den falne jord, vær lovet, du, vår store Mester, som eier livets sanne ord — ta du vår takk og hør vår bönn! Høitlovet være du, Guds Sønn!

Vær lovet, du, som nådig giver den syke trøst, den svake mot, som med din nådes kraft opliver hver vandrers trette, tunge fot, som kommer oss og vårt i hu — vær Gud, høitlovet være du!
G. J. P.

En prediken.

Jeg kan aldri glemme hvad de fremstående tvilende advokat engang sa til mig, skriver en predikant.

— Om jeg trodde hvad De tror, at mange mennesker dør i sine synder, vilde jeg ikke unde mig noen ro. Jeg skulde arbeide natt og dag. Jeg vilde bruke all min kraft til å advare og innstendig be dem vende sig til Jesus å bli frelst. — Jeg forferdes ofte over den måte hvorpå Guds ords forkynner frembærer budskapet. De prediker ikke med det alvor, vi jurister legger for dagen, når vi fremholder sannheten. Skulde vi tale så matt og likegyldig som mange predikanter gjør vilde vi ikke vinde en eneste sak.

— Flere årtier har gått siden disse ord blev sagt mig av et ufrelst, og jeg takker Gud for at jeg fikk høre dem. De tente et ild i mig, og jeg håper at denne ild skal brenne så lenge jeg lever sluttet predikanten.

I India.

Der skal være omkr. 12 millioner hustruer i India under 15 år. Dessuten er det nesten 400,000 enker under 15 år, og av disse er 15,000 under 5 år. Dette ser temmelig bakvendt ut etter europæisk tankegang. Og flertallet av dem vil ikke ha det forandret. Så sent som ifjor vår, nedstemt den lovgivende forsamling i Delhi et forslag om å forhøje aldersgrensen ved giftermål.

Yngres spalte

må vi sløife idag, grunnet plastmangel.

FRA Fors holdt brødre Det va steder kende Stev med v sende. 1/11 c innlede ne og Vent ke, Th ter m sig døj Fred kl. 11 land, Thores tunges frem. Lørd te de kun f relä: 1. e 2. s drene Br. ste en heten de son slik a gjerni de a sjone av an nene i det k Ma og de for og at på høst bestå de me drene venn saken at en til på gjort Ne i Dra KL om m brød der. Br ge ut vendi arbei feran til å De de fo hjel felles de d stend hvor det. Thors K igjen Sø brød lighe de s sies uforg Guds forts Herr

ARGENTINA

FRA SPREDTE FELTER

Fra Oslo.

Forsamlingen i Mjøllergt. 38 avholdt stævne i forbindelse med brødrekonferanse i påskehelgen. Det var samlet venner fra mange steder av landet og mange predikende brødre var fremmøtt.

Stevnet begynte onsdag kl. 1/8 med velkomstmøte for de tilreisende. Torsdag var det bønn kl. 11 og møte kl. 11. Kl. 7 aften innledet br. Støve om: «Tjeneste og nådegaven».

Vennesland, Skoie, Biom-Bakke, Thoresen og flere deltok. Eftersom møtet lot en broder og søster sig døpe.

Fredag fortsattes med møter kl. 11 og 7. Nordquelle, Vennesland, Sørensen, Skoie, Kjelas, Thoresen m. fl. talte. Budskap i tunger med tyding kom også frem.

Lørdag formiddag kl. 10 begynte de egentlige konferansemøter, kun for brødre. Til behandling forelå:

1. «Den ytre og indre misjon.»

2. «Samarbeid mellom eldstebrødre på de forskjellige steder.»

Br. Nordquelle innledet det første emne og påpekte nødvendigheten av å få bedre kontroll med de som reiste ut som misjonærer, slik at kun de som var skikket til gjerningen blev utsendt. Likledes at misjonsstasjonene ved misjonærens død eller fraflytelse av andre grunner ville tilfalle vennen i Norge slik at misjonsarbeidet kunde fortsette uforandret.

Mange brødre deltok i samtalen og der fremkom uttalelser både for og imot. Det blev også oplyst at på konferansen i Drammen i høst blev det valgt et misjonsråd bestående av 7 brødre til å arbeide med saken. På grunn av at brødrene ønsket å konferere med vennen på sine hjemsteder, blev saken utsatt og der blev bestemt at en ny konferanse skulde holdes til pinse år og der bli endelig avgjort.

Neste konferanse blir visstnok i Drammen. Derom senere.

Kl. 4 behandlede spørsmålet om mere samarbeid mellom eldstebrødre på de forskjellige steder.

Br. Gabrielsen innledet og maangede uttalte sig om, at det var nødvendig å få istand et bedre samarbeid. Mange mente at slike konferanser var et utmerket middel til å fremme samarbeidet.

Det var også på tale å komme de forsømte steder i vårt land til hjelp, blandt annet ved å ha en felleskasse. Kassens midler skulde da brukes til å dekke evangelistenes utgifter på slike steder, hvor vennen ikke selv kan greie det. Kasserer er: E. Nilsen, Thorvald Meyersgat 54, Oslo.

Kl. 8 var det evangelisk møte igjen.

Søndag form. talte flere av brødrene. Kl. 1/7 em. var det kjærlighetsmål tid og brødrbrøytelse. En skare venner deltok og det måsies til Herrens ære at det var en uforglemmelig høitidsstund for Guds folk. Mandag kl. 11 og 7 fortsatte brødrene å vidne om Herren.

Det vellykkede stævne sluttet tirsdag.

Vennene i Oslo fortjener takk for sin store elskverdighet og oppofrelse ved innkvartering av de mange tilreisende. Det var ikke lite besvær med å skaffe plass til alle, men det hele gikk utmerket, fortelles oss.

Fra fellet.

Ytre Enebak 44 29

Ankom til Eidsvolds Verk skjærtorsdag og hadde møte kl. 5 på vennesen lokale «Håpet». Et riktig deilig hus, og hadde det i sannhet herlig. Riktig mange folk var samlet, og velsigneiserne fiott idet ordet blev levendegjort for hjertene, ved den Helligs Andrs kraft. Ja vi kan syngel: Det er Taslmannens gjerning å framstille ham som en konge, en love, en prest og et lam.

Så hadde vi møte igjen fredag kl. 5 og isannhet var det herlig å få dvele ved forløsningssverket. Så lørdag ut å kjøre til et sykehus som het «Stensby». En stor bygning som lå for sig selv og hvor det var mange syke av tuberkulose. Fikk lov å sitte i korridoren og spille og syngel om Jesus, den beste venn av alle og fikk gå rundt og opmunte til å møta Jesus ved tro. En uforglemmelig dag.

Hadde påskekad fest på «Håpet» og møte 2. dag igjen kl. 5. Summen av det hele er en indelrig taknemlighet til Jesus, at også jeg kan få gå med dette salige budskapet: frelse fra all synd, renselse fra hjertets dynd.

Kom hjem onsdag, og stanser hjemme ca. 8 dage. Snart kommer Jesus, og vi reiser aldri mer. Og mens tiden iler vi synger godt det går.

Hjertelig hilsen til «Røsten»s lesere.

H. I. ERSRUD.

Stemmestad.

Innkomet bidrag til Sigurd Grønvold, Argentina: Lissi Tollefson (Solbergelven) kr. 50. P. Enmo, Budalen 5.000. Alfred O. Lier, postkontoret, Haugesund 5. En søster i Herren fra Svelvik 10. En broder fra Møsterhavn 15. En br. fra Vestlandet 5. En br. fra Amerika (chek på 10 dollar) kr. 37.45. J. M. Johansen, Vestfossen 10. Til sammen kr. 137.45, hvorfor kvitteres.

Må Herren få velsigne enhver giver. Det er en av de viktigste grenere i Herrens vingård å tenke på dem som lever i uvidenhet og mørke. Sjelen er like dyrekjøpte, selv om det er en foraktet indianer. Herrens bud har hast. Sjelen iler mot den evige avgrunn og du og jeg kan få lov til og være med og rykke sjelen ut av djevelens klør. Derfor: elske- dede broder og søster, hjelp til med din gave, stor eller liten. La oss trede frem for ham med stor frimodighet for nådens trone.

Takk da, alle elskede Guds barn, for eders gave.

Johann O. Johnson, kasserer.

Det norske folk

ofret gjennemsnittlig pr. individ kr. 1.30 siste år til ytremisjonen. Dette er nesten enesående. Der er vel neppe noe land i verden i dag som forholdsvis ofrer så meget til ytremisjonen.

Fra Sigurd Grønvold.

Kjære lesere av «Misjon-Røsten»! Guds fred! «Og han (Jesus) sa til Guds Gå ut i all verden og forkynt evangeliet for all skapningen.» Ja, så var Jesu vilje og tanke at alle folkeslag skulde få høre evangeliets ord.

I sannhet det er nåde av Gud å få være med å bringe evangeliet ut til dem som ikke kjenner Jesus, som ikke har hørt om ham. Det er nu snart halvannet år siden jeg ankom hit til Argentina med det mål for øie å forkynter frelsens budskap for Amerikas ur-innvanere — indianerne. Ja, også dem var iberegnet da Jesus sa «forkynt evangeliet for all skapningen.» Derfor, venner, står vi igjeld til dette folk. Ja, vi er skyldige å bringe dem livets ord. Det er en lengsel og en trang hos dette folk som aldri før efter å få lære og kjenne frelsens vei.

Vi arbeider her blandt to stammer, nemlig Chiriguano og Mattaco. Flere av Mattaco-indianerne har sine hytter rett frem for stasjonen her. Indianerne forstår ikke kunsten å bygge sig hus så deres hytter er rent ynkelige å se på. Men bare de har så meget at de har tak over hodet så er de vel fornøid.

Chiriguaindianerne vi arbeider iblandt lever ved floden Colorado, ca. to mil herfra. Men de kommer hit til møtene som regel hver søndag. Indianerne er ikke så nøye på å gå et stykke vei, og frem kommer dem hvor- dan enn veien og været er.

Vi reiser også til dem iblandt og besøker dem, broder Johnson og jeg. Og sikkert er det at de setter pris på å få et besøk av misjonærene. Men tenk på de mange indianere bare her i Argentina som aldri får noe besøk av noen misjonær. Hele Tobalstammen har ingen misjonær. Chorotti heller ikke. Vennar, vær med å be at høstens herre må drive arbeidere ut til disse felter. Men det trenges jo også forbedere for dem som alt er her ute, derfor bed for oss som arbeider her. Lønnen venter oss alle hjemme hos Gud, også du som har hengitt dig til forbønnens tjeneste skal en dag få belønning. Ja, full valuta, priset være Gud. Til slutt en vennlig hilsen til alle «Misjon-Røsten»s lesere.

Eders for indianernes freise hengivne br.

Sigurd Grønvold, Mission Evangélica Embarcacion, Salta, Argentina.

I tilslutning til ovenstående hitsetter vi følgende brev om broderens utreise, tilstillet oss av hans kasserer: — Som de fleste vel vet, var det en kort tid jeg reiste rundt blandt vennen i Norge. Jeg reiste også en tur til Sverige og virket blandt vennen i Göteborg. Herfra åpnet Herrens vei for mig herut. Jeg fikk nemlig ved å henvende mig til Johnson-Linjens kontor lov om å få være med en av deres båter over hit, mot å arbeide under reisen. Det var den 19. oktober 1927 at båten gikk fra Göteborg. Et par dager før hadde vennen hatt avskjedsfest for mig. Brødrene leste op flere lofter ut fra Guds ord som jeg skulde ha med mig på reisen. Vil citere et av dem som særlig gledet mig mest og det var dette vers i Salm. 32, 81. På svensk lyder det slik: «Och jeg vill visa dig den väg du skall vandra. Jag vill lade mitt öga vaka öfver dig.» Dette vers blev særlig dyrbart for mig. Dagen efter at båten gikk fra Göteborg blev jeg sjøsyk. Da trøstet disse ord mig meget. Mitt öje väker över dig. Ja, hvor herlig, venner, at hans öine alltid ser oss. Og alltid kommer han oss til hjelp. Hans öine farer rundt den ganske jord for kraftig å støtte dem hvis hjerte er helt med ham. Om selve reisen er det ikke så meget å si. Jeg hadde jo nok å stå i med fra morgentil kveld. Været var for det meste fint, når undtas litt storm over Nordsjöen. Vi blev et døgn forsinket fra Sverige til England. Efter å ha vært på havet i 24 døgn kom vi endelig frem til Rio de Janeiro i Brasilien. Siden til Santos. Der var jeg inne og hilste på de svenske misjonærer. Ja, det er veldig hvordan Guds verk har gått frem i Brasilien. Vår bønn er at også Argentina må få et besøk av Herren, at han utgdyrer sin And også over folket der.

I Santos losset vi bananer som vi skulde ha med oss til Buenos Aires. Vi hadde bananer både for og akter og nede i rummene. Ja, så meget hadde jeg aldri sett før. Endelig den 1. desember landet vi i Buenos Aires. Jeg hadde ingen kjente som tok imot mig der. Men jeg fant dog frem til den norske sjømannskirke. Pastoren der var en meget hyggelig mann.

Jeg fikk losji hos en finnet. Han kunde ikke forstå sig på mig, så han, at jeg som var så ung vilde gi mig i vei slik inn til indianerne. «Du kjenner ikke indianerne,» sa han til mig. «det er unutil å få noen kristendommen inn i dem.» Vel, jeg sa ikke så meget. Jeg hadde jo emu ikke sett en indianer. Men neste gang jeg kommer til Buenos Aires skal jeg fortelle ham at han tok grundig feil. Ti nu har jeg sett indianere likeså godt frelst som noen hvit. Ja, Gud gjør ikke forskjell.

Lørdag forlot jeg festen for å finne frem til den svenske misjonær Svenson i Buenos Aires. Jeg hadde nemlig adressen til ham. Efter en lang tids kjøring med biler, omnibusser og sporgogn kom jeg omsider frem og blev hjertelig mottatt av ham og hans hustru. Dagen efter, søndag, hadde de bønn- og fastedag og Santa sena (brødsbrøytelse). Jeg fikk også anledning til å vidne på møtet der for første gang i Argentina. Da gikk den profeti i oppfyllelse som jeg fikk gjennom en broder i Bergen: «Mange folkeslag skal få høre din røst.» Dette gikk nu i oppfyllelse idet det i forsamlingen i Buenos Aires var folk av 11 forskjellige folkeslag. I Buenos Aires var jeg til torsdag, siden reiste jeg derfra til Rio Tercero hvor br. Erling

ekspedisjon kan bestilles: En aktuell bok: VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN? Av Stefan Trøber. Boken inneholder korte, vekkende betraktninger, en gripende fortelling om en ung pikes fall i synden og andre småfortellinger. Boken sendes portofritt mot innsendelse av kr. 0.95.

AIDA MARGARETH, en ypperlig barnebok, skrevet av avdøde fru Sechus. Boken leses også med utbytte av voksne. Pris: 80 öre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passende til utdeling blandt tilreiste. Pris: kr. 1.50 for hundre. Sendes mot forskudd eller postopkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker.

«Misjon-Røsten», post boks 32, Sarpsborg.

Andresen fra Oslo virker. Det er nesten et døgn reise fra Buenos Aires og dit. Jeg hadde tenkt bare å ta innom der og reise videre til Salta, men br. Andresen vilde absolutt jeg skulde stanse hos ham, iethvertfall til jeg fikk lært språket. Men efter å ha vært der en fire måneders tid klarte jeg det ikke lenger. Jeg hadde ingen ro før jeg kom til indianerne.

(Mer).

Dansk Misjonsnæskap har i året som gikk hatt et underskudd på 200,000 kroner. Til dekning av underskuddet blev satt igang en ekstrainnsamling som innbragte 100,000 kroner.

MISJONS-RØSTENS

ekspedisjon kan bestilles:

En aktuell bok:

VEKTER! HVOR LANGT LIDER NATTEN?

Av Stefan Trøber.

Boken inneholder korte, vekkende betraktninger, en gripende fortelling om en ung pikes fall i synden og andre småfortellinger. Boken sendes portofritt mot innsendelse av kr. 0.95.

AIDA MARGARETH,

en ypperlig barnebok, skrevet av avdøde fru Sechus. Boken leses også med utbytte av voksne.

Pris: 80 öre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passende til utdeling blandt tilreiste. Pris: kr. 1.50 for hundre. Sendes mot forskudd eller postopkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker.

«Misjon-Røsten», post boks 32, Sarpsborg.

Andresen fra Oslo virker. Det er nesten et døgn reise fra Buenos Aires og dit. Jeg hadde tenkt bare å ta innom der og reise videre til Salta, men br. Andresen vilde absolutt jeg skulde stanse hos ham, iethvertfall til jeg fikk lært språket. Men efter å ha vært der en fire måneders tid klarte jeg det ikke lenger. Jeg hadde ingen ro før jeg kom til indianerne.

(Mer).

Dansk Misjonsnæskap har i året som gikk hatt et underskudd på 200,000 kroner. Til dekning av underskuddet blev satt igang en ekstrainnsamling som innbragte 100,000 kroner.

JØDEFOLKET

Den jødiske innvandring har til- tatt så sterkt at Palestinas regjering har måttet innskrenke tilgangen en tid. Den bebuder imidlertid nu å ville åpne adgangen igjen.

Pofetiene haster med å gå i oppfyllelse.

Blandt jødene i Storbritannien er det en sterk spøgen etter hvad Kristus lærte, og en demrende forestilling om, at han kanskje allikevel var den profetene hadde spådd om. Også blandt dette folk er det lyspunkter her og der.

Det finnes ifølge de siste opgaver 4,228,000 jøder i De forenede stater eller 3,5 prosent av befolkningen. I 1877 utgjorde de bare en halv prosent.

John D. Rockefeller har gitt en halv million dollars for jødekolonisasjon i Russland, og Rosenwald i Chicago har gitt 5 millioner for det samme.

De siste utgravninger ved Harmageddon, Palestina, har bragt for dagen Salomos hestestalle, som har vært mønsterverdige.

En tysk arkeolog sies nu å ha funnet det stenalter som Jakob opprettet nær Sikem. Undersøkel- sene har pågått 1 års tid.

Er du ditt kall bevisst?

INDIA-BREV

Fort. fra 1. side.

kunde leses i de eldste bøger at menneskene, på grunn av sine onde hjertes, forlot Gud og laget sig de forskjelligste figurer og til dette inntil idag er Indiens religion. Men Herren hadde kalt oss fra det fjerne norden til dette land for å forkynne dem frelsens vei og at nu stod det til dem å velge eller forkaste. Fortalte at Gud ingen trell eller tvungen tjener ønsket.

Mannen jeg møtte ved elven satt med åpen grunn hele tiden. Og spesielt en ung mann var sterkt giret. Stundom var hans ansikt helt blekt, dernest blussende rødt. Jeg vet at Gud forunderlig talte til dem alle.

O, hvilken himmelsk seier og fryd. Ære skje Gud og Lammet. Vi har mottatt 3000 av våre bestilte traktater samt en god slump av evangelier, og Gud har vært trofast hvad regningene angår.

Min hustru og bibelkvinnen hjelper også så langt de formår å arbeide blandt Indias folk og tilbakeholdte kvinner.

Våre utgifter bringes for nådens trone eller «hovedkontoret» i bønn. Gud vil sørge for at hans regninger ikke skal ligge ubetalt.

Hitt inntil har han hjulpet! Hal-
leluja!

Fortsett å be for oss, kjære venner.

Kjærligste hilsener, eders søkende i tjeneste og tro for Indias frelse
Mary og Hans Svendberg.

Der finnes
fire slags mennesker i hver kristen menighet, sier en misjonær: De første ligner en jernbanevogn som står på et sidespor og er til ingen nytte, — de andre ligner en vogn som står på linjen aldeles stille, men går når noen trekker den, — den tredje slags er som et godt lokomotiv som går for full stam, men helt alene, — den fjerde slags ligner et lokomotiv som går for full fart og drar en rekke vogner med seg. Til hvilken av disse klasser mon du tilhører?

Intet mindre enn Guds kraft kan fullkomme Guds gjerning i oss. Både retterdiggjørelse, heliggjørelse og forløsning er Guds verk.

Svakheten i vårt kristenliv har sin årsak i at vi med våre små fingrer så ofte ønsker å komme Gud til hjelp i dette arbeid.

Først når vi er så fullstendig fallitt i oss selv, at vi helt overlater oss i Guds hånd, kan han begynne å arbeide på oss, og da skal vi se ham fullkomme sin gjerning.

Misjonens betydning.

I et større japansk dagblad stod følgende bemerkelsesverdige notis: «Vi vil uforbeholdt uttale den takk vi skylder misjonærene og de kristne idealer de byr oss. Vårt liv som nasjon er gjennom dem blitt beriket. De kristnes tall i Japan er kanskje ikke stort, men misjonærenes verk er mektig, og næsten hver institusjon bærer nu spor av deres gjerning iblandt oss.»

Hvor nødvendig det er å være helt overbevist med hensyn til ditt kall! Og det å sprede evangeliet er vel den største gjerning som jeg synes skulde gripe alle som er sig bevisst og er klar over sin stilling i livet. Det er velsigningen som det endnigg er sjeler som har mottatt det guddommelige kall, og ser som sin oppgave å bære ut evangeliets gyldne sæd til alle folkeslag. Gud gjør ingen forskjell, men han elsker alle folkeslag enten de er sorte eller hvite. Misjonstrangen burde gripe alle varme hertevede kristne. Husk at vi har brødre og søstre i andre land som også har et hjerte og en sjel som står til redning.

Nu er det jo slik at vi alle ikke kan reise ut, men vi kan alle være med i arbeidet for Herren. Der har vi ingen gyldig grunn til å trekke oss unna. Og heller ikke kan vi si at vi ikke har kall til å støtte dem som er ute. Her kommer absolutt det virkelige tilkjennelse hvad vi har mottatt av Herren. Og her er det mange som over sig selv. Det går nok an å tale et høit språk og tilsynelatende være nok så interessert. Men dessverre, det var ikke den rette god og varme. Alle varmhjertede kristne må være med i den store oppgave å bringe evangeliet ut. Men det finnes også Guds barn som samler sig for meget om sitt eget, og da blir de så ensidige, de har så lett for å glemme andre. Bare mig og mine egne.

Her kan vi mure op svære grensekiller og gjøre oss op noen meninger om hvordan det burde være. Man har så lett for å bli sneversynte og glemme alle andre som kanskje kan være av en annen flokk. Husk dette, at i Kristus er vi ett, der er det ingen adskillelse, hvor vi kommer fra eller hvem vi tilhører. Men her kan vi gruppe oss op og kaste ut noen læresetninger etter egen erfaring og synsmåte. Og vi har sett at disse som har stilling til sig i spissen for disse læresetninger har måttet gå tilbake en hel del, det beviser hvor meget hjemmel de har i Guds ord. Det er ikke å undres over om det legger sig en tåke over misjonsarbeidet.

Det finnes mange fedre i Kristus, som ennå står på barnestadiet i dette stykke. Dersom vi ikke kan tro og tenke som den og den, være utsendt av den og den menighet o. s. v. så er det ikke noe med den utsendelsen. Således er det med barna når de er: «Hvis du ikke vil gjøre som jeg gjør så vil jeg ikke være venner med dig.»

Det er ingen stedbarn i Kristus. Vi er alle innsluttet i den store, uendelige kjærlighet. Kristus favner oss alle. Her kommer det ikke an på hvem du tilhører eller hvad bekjennelse du fører. Alt dette er bare kjøtt, eller for å bruke et penere uttrykk: menneskelig. Men her er det spørsmål om vi er villige til å gå ut så mange som vår Gud kaller. Misjonsmarken skulde vært fattig idag om alle elskede forskjellige Guds barn skulde ha vært hjemme. Jeg må ærlig si at jeg er glad for på hvilken måte

evangeliet blir forkynt. Og jeg har mange ganger tenkt om de forskjellige som reiser ut, etter menneskelig tenkemåte, at de ikke er passende og nok begavet til å reise ut.

Kommer just til å tenke på en broder som spurte mig om jeg trodde at han kunde reise ut til misjonsmarken. Jeg svarte at det kan du godt gjøre dersom Herren har kalt dig til det. Det er her vi setter så svære betingelser. Men noe annet blir det ute blandt dem som er mindre vidende om evangeliets hemmeligheter. Så kjære, unge venner, la ikke dette forskrekte dig og hindre dig. Er du kalt av den høieste autoritet, så skal du ikke nøle, men reise ut ved den første og beste anledning. Men jeg vil gjerne råde dig til at du først reiser litt hjemme og samler dig noen venner og på denne måte kan ditt kall bli mere stadfestet. For vi skal huske at tvilen og fristelser kommer og da er det godt å ha sitt kall grunnnet i Guds ord. For følelseslivet det vaier som bølger for vinden. Derfor er det godt å grunnne på Herrens ord og ha sitt feste der.

Ja, må Herren få velsigne alle misjonærer som har reist ut i tro på sin Frelser. Gud velsigne alle hjemme som også følger ansvaret for dem som har reist ut. Jeg vil også få lov til å minne o m vår kjære broder Sigurd Grønvold, som arbeider i den store provins Salta i Argentina. Måtte heller ikke han lide noen nød, men sende dine gaver som Gud legger på ditt hjerte. Skal senere få sende billeder fra hans felt.

Skulde det være noen vennegruppe som vilde stille sig offervillige for denne broder så er jeg meget takknemlig, og skulde det være noen som er velsignet av Herren med litt mer av timelige midler, så vil jeg her gi dig en herlig anledning. «Ja, du er fel til å tigge», sier du. Nei, det er jeg ikke, jeg bare gir dig anledning til å åpne ditt hjertes forråd, og du vet at sølvet og gullet høres Herren til. Tilslutt vil jeg ønske dig Guds fred og si takk for denne gang. Har her pekt på noen håndpåtellig sannheter, som jeg håper må vekke til ettertanksomhet. Ja, en tåke da til alle som har vært med. Jeg må på denne måte, som br. Grønvolds kasserer, få lov til å anbefale broderen til alle venner som er spredt omkring, da vi ikke har noen faste misjonsmøter for broderen her. Så du må ikke forundre dig om jeg er litt pågående. Gud skal nok velsigne dig i din gjerning.

Slemmestad i april.
Joh. O. Johnson.

Et kors på himmelen.

Mange beboere i den sydvestlige del av London så langfredag kveld et mektig, lysende kors på himmelen etter solens nedgang. Himmelen var skyfri, og korset blev litt etter litt bygget op — først så man stammén og kort efter blev korsets armer synlige. Det varte 20 minutter og gjorde et dypt inntrykk på alle som så det.

Der er dem som strør ut og får ennå mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Misjonsskasserere for frie misjonærer:

Kina.

- F. O. SHRODER: A. Tofner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- MARGRETHE DORUM og IHLMA KARISEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
- CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Tyskesmuget. 28, Bergen.
- HELGJA LUNDEBY: J. Lind, Verlegaten 21, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTHER FETTERSEN: Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.
- OLGA SCHULT (f. t. Norge): Gårda Sivvland, Rosenborggt. 1, Oslo.

Alaska.

- GUSTAV NYSETER: Nyseter, Osseter pr. Rena.
- Finna marken.
- DORTHEA KLEM: Thora Finnerud, Danvik, Drammen.
- KRISTIAN SKIPPÆRUD: Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.

MARTHA HAGA:

- Jørgen Monsrud, Hærestua.
- LAPPEMISJONÆR A. VANGBERG: Post boks 24, Tromsø, N. Norge.

Argentina:

- BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sønstebø, Otterhøvd pr. Bø, Telemark.
- SIGURD GRØNVOLD: Johan O. Johnson, Slemmestad.

ERLING ANDRESEN:

- Rolf Andresen, «Frelsy», Haslum, pr. Oslo.

Afrika:

- P. EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

- TOMINE EVENSTAD: Gartner M. Walde, Imsenagt. 16, Bergen.
- INGRID LØKKEN: Inga Vinnos, Geelmøyenagt. 1, Horten.
- MARGIT HARALDSEN: Leds Henrik Johansen, Lovenskiold, vei, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSEN: Cen-tane Nøstdal, Solheimsgt. 40, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES: Fru Anna Næsdal Sydesnesgt. 1, Bergen.
- MAXIMILIAN HANSEN: Caspara So'vik, villa Fjerdigt, Osnes pr. Heggdal.
- Kongo.
- CHRIS LANSSEN: Ca olimie Christensen, Misjonskassen, Sirkedalen pr. Holmekollen.

India:

- DAGMAR ENGSTROM og ANNA JENSEN: Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.
- FRANCK DESMOND: Gustav Larsen, Fussveien 12, Os.
- HANS SVENDBERG: Form. J. Karlsen, Ha'rdens veng, Tistedalen pr. Ha'den.
- GUNHILD ABO: Hans Berge, Kviteseid.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestrøm, veien 19, Drammen.
- HILDA WERGALD: Jens Jarces, Passebøck p. o. Sand, vær.

RACHEL EDVARDSEN:

- Kontorist O. Langevad, Numedal, banen, Kongsberg.
- GUNHILD AABO: Hans H. Berge, Kviteseid.

Livets mål.

Hvad Guds vilje er med den enkelte, er et personlig spørsmål, som enhver må få klarhet over fra Gud i hvert enkelt tilfelle. Vi er ikke under loven, men under nåden, d. v. s. vi skal alle, små og store, opplæres av Gud som et barn av sin far. Naturligvis ledsages Guds vilje alltid av å gjøre godt, og av å vinne sjele. Men det ene fornufts spørsmål for oss er uavbrutt dette: Hvad vil Gud jeg skal gjøre?

Da Spurgeon en gang fikk en innbydelse til å preke, med den tilføielse at der kunde ventes en ualmindelig stor forsamling, svarte han: «Jeg er ikke ærgjerrig etter å preke for 10,000 mennesker, men etter å gjøre Guds vilje» — og avslø innbydelsen.

Om vi ikke har annen ærgjerrighet enn Guds vilje, da vil vårt liv lykkes og bære frukt. «Min hu står ikke til å gå ut til bedningene eller å bli en stor predikant. Min hu står til å gjøre Guds vilje, hvad den så enn må være — ti det er det store å gjøre Guds vilje. Og den som setter sin hu til dette ene, ham vil Gud også dyktiggjøre til å utføre sin vilje, så det engang skal lyde til ham som til andre likesinnene uten forskjell: «Du gode og tro tjener! Du har vært tro over litet, jeg vil sette dig over meget. Gå inn til din Herres glede.»

Ingen mann eller kvinne kan få mer ut av sitt liv, enn hvad som er Guds vilje med det; men det er også det beste, — hvad enten man er bestemt til å være en Luther eller

en liten israelitisk tjenestepike eller en syrisk krigshovedsman.

Fall til ro og vær stille! Spør kun etter Guds vilje. Skulle du gå til Kina eller Afrika, så gå du til Kina eller Afrika og blir velsignet. Skal du bli hjemme, så bli du hjemme og blir velsignet. Det er hverken velsignelse eller glede ved livet, for det er gjennettreg av dette prinsipp: Jeg kommer, Gud, for å gjøre din vilje!

Tanker for de tankefulle.

Et menneske må enten være en velsignelse eller det motsatt — han kan aldri være et intet.

Misjonssinntekter.

Man har nu fått oversikt over den årlige gjennomsnittlige misjonssinntekt for årene 1924-26, i denne oversikt er ganske interessante og lærerik: Australia 1,524,379 dollars, Belgien 296 Danmark 633,564, Finland 1313 Frankrike 89,275, De forenede Stater og Kanada 37,612,446, Holland 508,870, Norge 1,015,398, Ny Zealand 465,886, Schweiz 264,000 Storbritannien 11,200,700, Sverige 1,028,164, Syd-Afrika 485,000 Tyskland 883,265, Tilsammen 53,912,215 dollars.

Uregelmessigheter

ved bladets forsendelse kan inntreffe. Vi vil derfor be våre venner å melde fra, så det kan rettet på.

Noe som båten lå i mann fra

NUMMER 9

Eva

Fra Hilda W... Ban... Kjære ven... Salig e... Kjos Gud... hans Gud

Det er ikke trykk for å beskrive de som krysses, igiten sa Ind-taler sant nå as skjonne s storslagent å metraer og a selv priser i Men det legg det hele nær ne her og de med sine fel sørgelige og det er ved d millioner bop og søker sin

Hvor det Bundet fast blind så de

Min bon dybden av disipler, å g forkynne evningen. Må alle slik som han har br trykk i sin selv akter j verd, når j mitt løp og fikk av den Gud alen bevarte oss vel frem. I på fast gru vært såvid hus.

er interessa det gjennet første del man ser de tenke på h å vandre o ti år. Det vende om mektig hå nem. Sinai Alt blir sa dette. Hve kelig.

Det No kameler o Det minne men innin motorsykk hvad prof tene raser styrter fra som bluss de frem.

Noe so båten lå i mann fra

Utgift ved en redaksjonskom Sarpsborg, Glommens trykkeri